

ROZJÍMÁNÍ NA PRVNÍ SOBOTU V ČERVNU 2023

USTANOVENÍ EUCHARISTIE

sr. Urszula Kłusek, SAC

Ó, Maria, zdravím Tě! Ó, Maria, miluji Tě! Ó, Maria, požehnej všechny své děti! Velkým štěstím je pro mě, moje Matko, každé setkání s Tebou, každá chvíle meditace růžencových tajemství a milost poznání Tebe, moje nebeská maminko. Dobrý Bůh Ti udělil dar neposkvrněného početí. Dal Ti čisté Srdce bez poskvrny a svobodné od každého hříchu. A Ty, Maria, jsi pokorou, láskou a věrností všechny Boží dary uchovala. Dovolila jsi Bohu, aby Tě vedl takovými cestami, jakými Tě chtěla Boží Moudrost vést. Když jsi ve chvíli zvěstování vyřkla svoje fiat, odevzdala ses plně působení a vedení Ducha Svatého. Stala jsi se snoubenkou Ducha Svatého a Matkou našeho Pána Ježíše Krista. Prosím Tě, Maria, dovol mi skrýt se ve Tvém srdci a zevnitř Tě poznávat. Poznávat Tvou lásku, víru a svatost. Spolu s Tebou a v Tobě prožívat to, co jsi Ty, Maria, prožívala po všechny chvíle Ježíšova života na zemi od chvíle Jeho početí až po nanebevstoupení.

Jdu cestou růžencových meditací o prvních sobotách v měsíci a dnes, v první sobotu června, měsíce, v němž prožíváme slavnost Těla a Krve Pána Ježíše, chci spolu s Tebou, Maria, prožít tajemství Eucharistie. Prosím, moje milovaná Matko, vypros mi u Boha milost hlubšího poznání pravdy o Eucharistii a lásky Boha zjevené v tajemství Eucharistie. Víím, Boží Matko, že žádný lidský ani andělský rozum beze zbytku nepozná a nepochopí, jak velkým darem je Eucharistie. Jak velká je láska Boha, který vymyslel a uskutečnil tak mimořádný způsob, že je nejen vždy s námi, nejen že se nám dává poznávat, ale vchází do takového spojení s člověkem, že darem eucharistického chleba sytí člověka sebou a přebývá v lidském nitru. Kdo může takovou lásku pochopit? Kdo může pochopit takovou lásku? Kdo obsáhne rozumem velikost tohoto daru? Nikdo! Určitě to nikdo z lidí nedokáže. Ale Ty, Maria, mě učíš sebou celou, že vztah s Bohem nestojí především na rozumu, ale odehrává se ve víře a lásce. A srdce osvícené vírou může pochopit to, co je nevyjádřitelné slovy a co se nedá pochopit lidským rozumem.

Od samého začátku, kdy byla napsána Evangelia, se Církev sytí popisem ustanovení Eucharistie. Nikde není uvedené, že Ty, Ježíšova Matko, jsi byla ve večeřadle u poslední večeře a účastnila jsi se jí. Nevadí. Tvoje pouto lásky s Ježíšem bylo tak velké a nade všechno, že jsi věděla, jistě nějakým způsobem, známým Tobě a Pánu Ježíši, co se ve večeřadle děje a že Pán Ježíš přináší při poslední večeři nekrvavým způsobem sám sebe v oběť. Stejnou oběť, kterou příští den přinese krvavým způsobem na kříži. Ty, Maria, jsi znala pohnutí Spasitelova Srdce a věděla jsi, jak velká láska působí, že Pán Ježíš až do konce světa bude prostřednictvím svých služebníků kněží zpřítomňovat svoji oběť lásky.

Ve stanovenou hodinu zaujal (Ježíš) místo u stolu a apoštolové s Ním. Řekl jim: „Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět. Neboť vám říkám: Už ho nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království.“ A vzal kalich, vzdal díky a řekl: „Vezměte ho a rozdělte mezi sebe. Neboť vám říkám: od této chvíle už nikdy nebudu pít z plodu révy, dokud nepřijde Boží království.“ Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim se slovy: „To je mé tělo, které se za vás vydává. To konejte na mou památku!“ Stejně tak vzal i kalich, když bylo po večeři, a řekl: „Tento kalich je nová smlouva (zpečetěná) mou krví, která se za vás prolévá. (Lk 22, 14-20)

Tak velká událost, a tak málo slovy popsaná. Právě taková je láska. Láska se neměří množstvím slov, ale velikostí oběti. A náš Pán přinesl jako oběť sebe celého. Co víc, Pán Ježíš učedníkům říká: Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto (...) beránka.

Duchu Svatý, zapiš hluboko do mého srdce tato slova Pána Ježíše. Ano, mohu přijímat Pána v Eucharistii, mohu Ho adorovat, mohu se každý den účastnit mše sv., nikoli proto, že po tom toužím, ale proto, že po tom zatoužil Pán. Z lásky po mně zatoužil. Panno Maria, Ježíšova přání jsou Tvými přáními. Jestliže se Tvůj Syn chtěl vydat jako oběť pro moji spásu a dát mi sebe samého jako každodenní pokrm, pak Ty, Matko (přes bolest Srdce v době jeho utrpení) jsi chtěla, aby se tak stalo. Pán Ježíš dal jako oběť a pokrm svoje Tělo a Krev. Jeho lidské tělo se ale utvářelo ve Tvém lůně. V Tobě z Ducha Svatého počaté dítě Ježíš čerpalo od chvíle početí sílu k růstu a vývoji. V Tobě, Maria, se vyvíjelo a rostlo svaté Ježíšovo lidství. Když se Ježíš vydával jako oběť za naši spásu, Ty, Panno Maria, jsi v utrpení a bolesti obětovala svoje milované dítě, Božího Syna – v souladu s Jeho nejsvětější vůlí.

Proto kolikrát se zpřítomňuje Pánova eucharistická oběť, kolikrát Pán přináší v tajemství eucharistie v oběť svoje Tělo a Krev – Ty jsi přítomná. A můžeš mě učit, jak Ježíše přijímat, jak Ho uctít v srdci, jak Ho milovat.

Svatý Ludvík Maria Grignion de Montfort, učitel a mistr života milosti odevzdání se v otroctví Ježíšovi skrze svěření se Panně Marii, takto píše o tom, co můžeme udělat, abychom Pána Ježíše po svatém přijímání důstojně pohostili ve svém srdci:

Po svatém přijímání v hluboké usebranosti uveď Ježíše Krista do Mariina srdce. Odevzdej ho Jeho matce, která ho přijme s láskou, v hluboké pokoře Ho uctí, bude Ho dokonale milovat, něžně Ho obejmě a poskytne Mu v duchu a v pravdě mnoho služeb, které jsou naší temné mysli zcela neznámé.

Můžeš také sám prosit Ježíše ve spojení s Marií o to, aby Jeho království sestoupilo na zem skrze Jeho nejsvětější matku, anebo o Boží Moudrost, o Lásku, o odpuštění hříchů nebo i o jinou milost, vždy však skrze Marii a v Marii, a v pokoře říkat: Pane, nehleď na moje hříchy. Ale ať Tvoje oči ve mně uvidí jen ctnosti a zásluhy Marie. A s myšlenkou

na své hříchy dodej: „To udělal nepřítel“ (Mt 13, 28), udělal jsem to já, jenž jsem největším nepřítelem, anebo: „On musí růst, já však se menšit“ (J 3, 30). Můj Ježíši, vzrůstej v mé duši a já ať se menším. Maria, potřebuji, abys ve mně rostla, sám se musím stávat menším, než jsem. Ježíši, Maria, vzrůstejte ve mně i v mých bližních.

Maria, prosím Tě, uč mě lásce k našemu Pánu v Eucharistii. Uč mě dobře se připravovat na svaté přijímání, zahrň láskou něžnou a jemnou, plnou odevzdanosti Ježíšovi, přítomného ve mně přijetím jeho nejsvětějšího těla. Chci být jako živý svatostánek – dávat Pánu ve své duši první místo a vždy plně, s naprostou oddaností odpovídat na Jeho přání. Kéž každé svaté přijímání, každá chvíle adorace Nejsvětější Svátosti, každá mše sv. mě stále víc a víc otevírá lásce k Bohu. Nauč mě, Maria, věrné lásce, tak věrné a krásné, jako byla láska jedné dívky, o níž ve své autobiografii psal arcibiskup Fulton Sheen:

Někde v Číně jeden kněz právě začal sloužit mši svatou ve svém malém kostelíku, když dovnitř vrazili komunisté, zatkli ho a uvěznilo v domě přiléhajícím ke kostelu. Kněz odtud oknem viděl svatostánek. Komunisté ho otevřeli, vyhodili hostie na podlahu a ukradli posvátné nádoby. Kněz se tehdy rozhodl, že nakolik mu stačí síly, dnem i nocí bude adorat našeho Pána v Nejsvětější svátosti. Kolem třetí hodiny v noci uviděl malou holčičku, která byla ten den na ranní mši svaté. Otevřela okno, vlezla jím dovnitř a seskočila na zem. Viděl, že poklekla na obě kolena, přiložila jazyk k hostii a přijala ji. V ciboriu bylo kolem třiceti partikulí. Dívka přicházela do kostela každou noc v tutéž hodinu. Na konci na podlaze zůstala jediná hostie. Když k ní malá hrdinka přitiskla jazyk, aby přijala Kristovo tělo, ozvala se střelba. Vypálil ji voják, komunist. Poslední hostie byla jejím viatikem.

Maria, prosím Tě, vypros u Boha mně a všem lidem země pravou, upřímnou a věrnou lásku k Eucharistickému Ježíši. Amen.